

Az út jogászból közművelődési szakemberré

Mészárosné Dr. Mínya Tamara közművelődési asszisztenssel beszélgettem a Közművelődési Foglalkoztatási és Képzési Program kapcsán, aki a Káli-medence szívében, Kékkúton és Salföldön dolgozik. A két település együttes lakosság száma nem éri el a 200 főt. Tamara közművelődési asszisztensként kezdte a munkát ezen két kistérségen 2020 decemberében, emellett Közművelődési szakember I. felsőfokú OKJ-s képzést végzett Veszprémben. Beszélgetésünk során bemutatta a két települést, ahol feladatait ellátja és a KFKP-hoz kapcsolódó élményeit és tapasztalatait.

Sz. L. N.: Mesélj kicsit azokról a településekről, ahol a KFKP program kapcsán elkezdted dolgozni! Milyen szakterületről, hogyan csöppentél bele a közművelődési területbe?

M. Dr. M. T.: A gyermekeink születése közben szereztem diplomát, mint jogász. Az egyetem utolsó évében már körvonalazódott előttem, hogy nem ez lesz az a terület, ahol én dolgozni fogok, hiszen gyermekek mellett egy nőnek jogászként dolgozni nem könnyű. Amikor már elég nagyok lettek; szakmát szereztem, de abban nem tudtam elhelyezkedni, majd egy álláshirdetésre jelentkezve a közmű-

velődésben találtam magam. Kékkút és Salföld községek közösen írták ki a pályázatot, amire többen jelentkezünk, végül én kaptam meg a lehetőséget, hogy bizonyíthassak. Már a kezdetektől jó volt az összhang, megtaláltuk a közös hangot. Biztosították számomra a tanfolyamon való részvételt, lehetőséget adtak az elméletben tanultak gyakorlati kipróbálására. Ilyen volt pl. az elégedettségi kérdőív, amit örömmel fogadtak a lakosok is.

Sz. L. N.: Mennyire ismerted a közművelődési területet? A képzés során mennyi új ismeretre tetted szert? Mi volt a képzésben az a témakör, ami a leginkább segíti a mostani szakmai munkádat?

M. Dr. M. T.: A közművelődés területét csak annyiban ismertem, amennyiben saját településemen részt vettem a rendezvényeket. Tudtam, hogy a lakosság igényeit figyelembe véve célszerű programokat szervezni minden korosztálynak. A képzés alatt azonban megtanultam, hogy ez sokkal többről szól. Lehetőség a fejlődésre, új ismeretek elsajátítására, kapcsolatok építésére. Számomra a műhelymunkák adtak hatalmas segítséget, hiszen ott nem csak elméletet, hanem gyakorlati útmutatót is kaptunk. És bár a tanfolyamon szinte minden oktatónk gyakorlati oldalról közelítette meg a témákat, más

Mészárosné Dr. Mínya Tamara átveszi a bizonyítványát

volt kipróbálni pl. szőni, mint amikor csak láttam, hogy hogyan csinálják. Külön öröm volt számomra, hogy a tanfolyamon nagyon jó csapatot alkottunk, így nem éreztem nehéznek az elvégzését.

Sz. L. N.: Mi volt a két leghasznosabb tanács a közösségekkel kapcsolatban az oktatóidtól, amit meg is fogadsz majd munkád során?

M. Dr. M. T.: A meglévő közösségek, illetve az újonnan alakulók is hagyományt fognak őrizni, teremteni, nincs szükségük ápolásra, mert „a hagyomány nem beteg, nem kell ápolni!” A másik, hogy csak olyan közösségnek lesz jövője, amelyik felé nyitottak az emberek, amelyik téma érdekli őket. Ezt nem mindig könnyű megtalálni, de hiszem, hogy jó úton haladunk.

Sz. L. N.: Szoktad nézni a JógyakorlatON felület adásait? Volt már olyan jó példa, amit adaptálhatónak találsz a saját településeden? Melyiket tervezted konkrétan megvalósítani közülük, vagy esetleg melyiket valósítottad már meg?

M. Dr. M. T.: Nem minden adást láttam, de szoktam nézni. Főként a pandémia ideje alatt próbáltam ötleteket gyűjteni, hogy hogyan tudnám a lehetőségeket kihasználni a településen. Március 15-én és húsvétkor a gyermekes családokhoz bedobtunk színezőket, amiket a gyerekek kiszínezve visszahoztak az önkormányzathoz. Ezeket kivágtuk és mintegy kiállításra tettünk az önkormányzat ablakaiba. Mivel tavaly elmaradt a mikulásvárás, amikor lehetőségünk lett volna ajándékot készíteni a szülőknek, nagyszülőknek, minden gyermek kapott egy kreatív csomagot. A benne lévő ötletet egy internetes oldalról szedtem, rajzoltam hozzá használati utasítást, így a gyerekek önállóan el tudták készíteni (a legkisebb gyermek 8 éves a faluban).

Az egyik adásban bemutattak egy települési túrát, amit tavasszal tervezünk megvalósítani. Ebben

a videóban bemutatták, hogy egy könnyű útvonalat kellett megtenni az érdeklődőknek, aminek során ismeretterjesztő dolgokat olvashattak kis táblákon. Végül egy kérdőívet kitöltve nevezhettek a játékra. Ennek az ötletnek az alapulvételével szeretnénk a helyiekkel még jobban megismertetni a települést és a környékét.

Sz. L. N.: Milyen közösségi alkalmakat, kézműves foglalkozásokat sikerült indítani a településen? Tervezed-e, hogy a jövőben pályázatok szakköri alapanyagra?

M. Dr. M. T.: Az idei évben első körben a kézműves szakkörök népszerűsítése volt a cél, új impulzus bevitele. Ennek keretében ősszel agyagozás és pólófestés valósult meg Kékkúton, amire nagy volt az érdeklődés. A korábbi években szokásos tökfárgást és a mikulásváró kézműves foglalkozást is megtartjuk. A sok egyéb program mellett nem éreztük, hogy beleférne az időnkbe egy olyan szakkör indítása, amelyet heti-kétheti rendszerességgel meg kéne tartanunk. Más szakkör indítását tervezzük, de nem zárkozunk el a lehetőségtől, hogy a későbbiekben pl. vesszőfonás témában is megszólítsuk a közösségünket.

Sz. L. N.: Jövőre szeretnétek csatlakozni induló szakkörökhöz a pályázat keretében, ha lesz rá lehetőség, vagy akár a felhívás nélkül is indítottok majd valamilyen közösségteremtő szakkört?

M. Dr. M. T.: Társasjáték szakkör indítását tervezzük, de ősszel

szerencsére sok programot tudtunk szervezni, nem szeretnénk minden hétvégéjét lekötöni a lakosoknak. Jövőre nyitottak vagyunk az aszakkör.hu felületről szakkör átvételére, de ahogy elnéztük a videókat, valószínűleg csak az egyszerűbb mintáig jutnánk el. És mint minden település a szakkör indulás esetén örülnénk, ha ismét pályázhatóak lennének az alapanyagok.

Sz. L. N.: Te mit tartasz a legfontosabbnak, ha közösségteremtésről van szó? És mit a közösségek megtartásával kapcsolatban? Szerinted hogyan tartható össze hosszú távon egy közösség?

M. Dr. M. T.: Talán a legfontosabb, hogy hallgassuk meg a közösségünket. Figyeljünk arra, hogy mit szeretnének. Hiába tartok én jó ötletnek valamit, ha arra nem kíváncsiak a településen lakók. A jól bevált dolgokat meg kell tartani (pl. falunak, búcsúüi összejövétel, karácsonyi vacsora), de óvatosan keresni kell az új lehetőségeket. Kékkút lakosai nyitottak az új dolgokra, részt vesznek a programokon, támogatják azokat. Legutóbb a búcsúüi mise után vacsorával vártuk a helyieket. Annyi süteményt hoztak a lakosok és mi dolgozók, ami természetesen el is fogyott, hogy másnapra egy tornát is beiktathattunk volna, hogy a bevitt kalóriát elégecsük. Az önkormányzat dolgozói egy emberként állnak a polgármester asszony mellett, igazi közösségbe csöppentem, melynek most már én is a részese lehetek.

SZERDAHELYINÉ LŐRINCZ NÓRA Eredetileg közgazdászként végzett 2007-ben gazdaságdiplomácia szakirányon, ám érdeklődése már ekkor is a kulturális terület felé terelődött. 2019-ben a Nemzeti Művelődési Intézet Közművelődési Tudományos Kutatói Programjának ösztöndíjasa voltam. Szakmai munkáját az európai uniós Kultúra keretprogram hazai koordinációjáért felelős KultúrPont Irodában kezdte, ahol számos egyéb kulturális projekt megvalósításában is részt vehetett (Magyar évad Kínában, Kultúrák Közötti Párbeszéd Európai Éve – EYID, stb.).